

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Petržálka a soudců JUDr. Igora Pařízka a Mgr. Michaely Novákové ve věci

žalobkyně: [REDACTED], narozená [REDACTED]
trvale bytem [REDACTED]
zastoupená advokátem Mgr. Ondřejem Kovářem
sídlem Dolní náměstí 1356, 755 01 Vsetín

proti

žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ČR**, IČO 000 25 429
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 00 Praha
zastoupená Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových,
IČO 697 97 111
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2
adresa pro doručování: Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových
Územní pracoviště Hradec Králové, Horova 180/10, 500 02 Hradec Králové

o zaplacení 16 318 044,40 Kč

k odvolání žalobkyně i žalované proti částečnému rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 13. května 2025 č.j. 9 C 171/2024-450

takto:

I. Rozsudek okresního soudu se ve výroku I **potvrzuje** jen v části, v níž bylo žalované uloženo zaplatit žalobkyni 1.300.000 Kč spolu s 14,75% úrokem z prodlení z částky 2.300.000 Kč od 31.5.2024 do 14.6.2024 a z částky 1.300.000 Kč od 15.6.2024 do zaplacení a ve zbývající části výroku I se **mění** tak, že se žaloba o zaplacení dalších 850.000 Kč spolu s 14,75% úrokem

z prodlení z částky 1.850.000 Kč od 31.5.2024 do 14.6.2024 a z částky 850.000 Kč od 15.6.2024 do zaplacení, **zamítá**.

II. Dále se rozsudek okresního soudu **potvrzuje** ve výroku II a V.

Odůvodnění:

1. Napadeným, částečným rozsudkem okresní soud podle § 152 odst. 2 o.s.ř. rozhodl, že, žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni za nemajetkovou újmu spočívající v zásahu do její osobnosti dle § 31a zákona č. 82/1998 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem (z.o.s.) částku 2 150 000 Kč, úrok z prodlení 14,75 % ročně z částky 3 150 000 Kč od 31. 5. 2024 do 14. 6. 2024, úrok z prodlení 14,75 % ročně z částky 2 150 000 Kč od 15. 6. 2024 do zaplacení, to vše do 30 dnů od právní moci rozsudku (výrok I), žaloba se zamítá v části, ve které se žalobkyně domáhala po žalovaném zaplacení částky 11 850 000 Kč spolu s úrokem z prodlení 14,75 % ročně od 31. 5. 2024 do zaplacení (výrok II), řízení se zastavuje v části, ve které se žalobkyně domáhala po žalovaném zaplacení částky v úhrnné výši 1 688 759,81 Kč (výrok III), připouští se změna žaloby, dle které se žalobkyně domáhá po žalovaném zaplacení úroku z prodlení ve výši 14,75 % ročně (výrok IV) a o žalobě v části, ve které se žalobkyně domáhá zaplacení částky 367 750 Kč (nepřiměřená délka trestního stíhání), částky 129 070,70 Kč (náklady obhajoby), částky 68 686 Kč (jízdné – náhrada škody), úroků z prodlení ve výši 14,75 % ročně z těchto částek, jakož i nahrazení nákladů soudního řízení, bude rozhodnuto následně v konečném rozsudku (výrok V).
2. Proti rozsudku podali odvolání oba účastníci, a to žalobkyně do jeho výroku II a žalovaná do jeho výroku I.
3. Žalobkyně v odvolání navrhla, aby krajský soud napadený rozsudek ve výroku II změnil tak, že žalobě úplně vyhoví, neboť ta je ohledně zaplacení nemajetkové újmy plně důvodná.
4. Žalovaná v odvolání navrhla, aby krajský soud ve výroku I změnil tak, že žalobu úplně zamítne, neboť ta není ohledně zaplacení nemajetkové újmy důvodná nad rámec jí dobrovolně zaplacených 1.000.000 Kč.
5. Krajský soud jako soud odvolací (§ 10 odst. 1 o.s.ř.) po zjištění, že odvolání je v obou případech přípustné (§ 201 o.s.ř.), obsahuje všechny podstatné náležitosti (§ 205 o.s.ř.) a je podáno osobou oprávněnou a včas (§ 201 a § 204 o.s.ř.), projednal odvolání bez jednání, neboť byly splněny podmínky dané § 214 odst. 3 o.s.ř. a oba účastníci s tímto postupem výslovně souhlasili (§ 214 odst. 1 o.s.ř.). Přezkoumal napadený rozsudek v mezích, ve kterých se žalobkyně i žalovaná domáhaly jeho přezkoumání (§ 212 o.s.ř.) a přihlížel přitom i k důvodům, které nebyly v odvolání uplatněny (§ 212a odst. 1 o.s.ř.). Shledal zčásti opodstatněné jen odvolání žalované, nikoliv však žalobkyně.
6. V projednávané věci krajský soud zcela sdílí správné skutkové i právní závěry okresního soudu, na základě nichž žalobě částečně vyhověl výrokiem I napadeného rozsudku, vyjma jeho závěrů o výši žalobkyni přiznané náhrady za nemajetkovou újmu z důvodu zásahu nezákonně vedeného trestního stíhání do její osobnosti, cti a dobré pověsti.
7. Co se týče stanovení výše náhrady, zde okresní soud v zásadě správně vycházel z porovnání výše odškodnění přiznané soudy v jiných, skutkově a právně obdobných, srovnatelných sporech, a to v souladu s judikaturou správně uvedenou v bodech 32 až 37 odůvodnění napadeného rozsudku. Krajský soud s ním souhlasí v tom, že nezákonně vedené trestní stíhání mělo v poměrech žalobkyně výraznější negativní dopad, než ve skutkově i právně nejsrovnatelnějších případech [redacted] nebo [redacted] tak, jak okresní soud rovněž zcela správně uvažuje v bodech 40, 44 až 47 a 55 odůvodnění napadeného

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

rozsudku, na něž lze jen odkázat a ztotožnit se s nimi (██████████ – rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31.10.2024 č.j. 68 Co 147/2024-166 a ██████████ – rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 16.1.2025 č.j. 17 Co 372/2024-1318).

8. Účastníci přitom učinili u jednání okresního soudu nesporným, že případ žalobkyně není plně srovnatelný s jiným podobným případem řešeným justicí. Další judikatura namítaná žalovanou v odvoláním není z tohoto pohledu skutkově ani právně přílehlavá, resp. není srovnatelná, neboť se ani v těch podstatnějších znacích neshoduje s případem žalobkyně (zejména co do délky nezákonného trestního stíhání a skutku, resp. trestního činu, pro něž bylo vedeno, poměrů stíhané osoby, především pak vývoje zdravotního stavu, apod).
9. V té souvislosti lze jen ve prospěch žalobkyně (jak i přílehlavě namítá v odvolání) a k doplnění bodů 40, 44 až 47 a 55 odůvodnění napadeného rozsudku zdůraznit, že 1/ funkce ██████████ i ██████████ byla předem časově omezena na konkrétní funkční období, tj. zanikla by i bez ohledu na výsledky trestního stíhání, zatímco v případě žalobkyně její funkce vedoucí stavebního úřadu zanikla až po 27 letech právě na základě pravomocného odsouzení, tím spíše pak pro skutek, který nebyl vůbec trestným činem, 2/ ██████████ i ██████████ jako osoby veřejně známé a činné ve vrcholných státních funkcích (o něž se aktivně ucházely) musely být spíše srozuměny s možnou veřejnou medializací a kritikou jejich jednání, a to oproti žalobkyni, která vykonávala zcela běžnou, nevýraznou úřednickou funkci, navíc na malém městě ██████████, kde i bydlela, 3/ ██████████ s ██████████ v důsledku nezákonné trestního stíhání utrpěly jen duševní újmu (posttraumatickou stresovou poruchu), zatímco žalobkyně v průběhu něj navíc utrpěla i akutní zánět slinivky břišní (bolestné cca 138.000 Kč), onemocněla rakovinou a musela podstoupit odstranění pravé ledviny (bolestné cca 103.000 Kč a ZSU cca 844.000 Kč), tj. v důsledku trestního stíhání o to intenzivněji pociťovala a prožívala popsané fyzické zdravotní potíže a jejich léčbu, tím spíše pak i vzhledem ke svému vyššímu věku 50 až 60 let, 4/ naprosto bezúhonná žalobkyně svým jednáním nezavinila zahájení trestního stíhání, tj. to bylo vedeno jen na základě jejího v zásadě běžného výkonu úřednické činnosti ██████████ stavebního úřadu, zatímco v případě ██████████ či ██████████ se jednalo o výjimečnější a mimořádnější činnost, pro kterou byly nezákonně trestně stíhány (nákup 3 letounů CASA nebo bránění odnětí licencí u 2 elektráren) a 5/ na rozdíl od žalobkyně nebyly ██████████ ani ██████████ nikdy pravomocně odsouzeny a potrestány, přičemž v případě ██████████ trestní stíhání trvalo cca 9 let, byla ohrožena trestem odnětí svobody 2 až 8 let (tedy i jen trestem podmíněným), v případě ██████████ trestní stíhání trvalo cca 7 let a byla ohrožena trestem odnětí svobody 5 až 12 let (tedy trestem zásadně nepodmíněným), tj. případ žalobkyně je tíživější kombinací obojího, tedy 9 letého trestního stíhání a ohrožením trestem odnětí svobody 5 až 12 let (tedy trestem zásadně nepodmíněným) a navíc i téměř 1 rok trvajícím, pravomocným odsouzením a potrestáním pro zvlášť závažný zločin podmíněným trestem odnětí svobody na 2 roky, peněžitým trestem 100.000 Kč (který zaplatila) a trestem zákazu činnosti, v důsledku něž přišla o práci (přičemž ve všech těchto 3 případech došlo ke zproštění obžaloby dle § 226 písm. b/ tr. řádu, tj. z důvodu, že daný skutek se sice stal, ale není trestným činem).
10. Přesto okresní soud dle mínění krajského soudu při srovnání výše uvedených případů dostatečně nepřihlédl právě k tomu, že ██████████ i ██████████ bylo krajskými soudy zatím každé příznáno na náhradu nemajetkovou újmu z důvodu zásahu nezákonně vedeného trestního stíhání do její osobnosti jen 1.500.000 Kč, tj. oběma celkem 3.000.000 Kč, což je stále ještě méně, než 3.150.000 Kč, jež ve výsledku přiznal okresní soud napadeným rozsudkem. Na tom nic nemění skutečnost, že v případech ██████████ a ██████████ ještě bude k jejich dovolání rozhodovat o výši náhrady Nejvyšší soud.
11. Právě z tohoto pohledu má krajský soud ke dni svého rozhodování za to, že v konkrétních skutkových poměrech této souzené věci při jejím srovnání s případy ██████████ a ██████████ lze žalobkyni přiznat náhradu za nemajetkovou újmu z důvodu zásahu nezákonně vedeného trestního stíhání do její osobnosti jen v částce 2.300.000 Kč. V této částce se sice odráží Shodu s prvopisem potvrzuje ██████████.

okresním soudem správně uvažovaná skutečnost, že nezákonné trestní stíhání mělo v poměrech žalobkyně výraznější negativní dopad, než v případech [REDAKCE] nebo [REDAKCE] (tak, jak výše podrobně uvedeno), ale dále se v ní i odráží výše obdobných náhrad zatím přiznaných [REDAKCE] a [REDAKCE]. Jinak řečeno, nelze uvažovat, že by žalobkyně nezákonným trestním stíháním utrpěla větší újmu než [REDAKCE] s [REDAKCE] dohromady.

12. Vyšší náhradu nemajetkové újmy přitom nelze bez dalšího odůvodnit postupem uvažovaným okresním soudem v bodech 50 až 52 odůvodnění napadeného rozsudku, tj. na základě Metodiky k § 2958 o.z. týkající se výše náhrady cca 20.000.000 Kč pro rok 2025 při ztížení společenského uplatnění v případě 100% vyřazení poškozeného ze všech funkčních schopností (jak i přiléhavě namítá žalovaná v odvolání). Tím spíše v situaci, kdy výše popsané bolestné a ZSU žalobkyně v souvislosti s jejími zdravotními potížemi nelze považovat za újmu, která by jí vznikla v příčinné souvislosti s nezákonným trestním stíháním (což prokázáno nebylo) a měla by jí proto být státem bez dalšího nahrazena. Obojí lze posuzovat jen jako jedno z více hledisek (umocňujících) pro stanovení přiměřené a spravedlivé náhrady nemajetkové újmy v režimu § 31a z.o.s. ve spojení s rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 16.9.2015 sp.zn. 30 Cdo 1747/2014, uveřejněným v jeho Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. R 67/2016 a Stanoviskem Nejvyššího soudu ze dne 13.4.2011 sp.zn. Cpjn 206/2010.
13. Se zřetelem k výše uvedenému tudíž krajský soud podle § 219 o.s.ř. napadený rozsudek potvrdil ve výroku II, V a ve výroku I jen v části, v níž bylo žalované uloženo zaplatit žalobkyni 1.300.000 Kč spolu s 14,75% úrokem z prodlení z částky 2.300.000 Kč od 31.5.2024 do 14.6.2024 a z částky 1.300.000 Kč od 15.6.2024 do zaplacení a ve zbývající části výroku I jej dle § 220 odst. 1 písm. a/ o.s.ř. změnil tak, že zamítl žalobu o zaplacení dalších 850.000 Kč spolu s 14,75% úrokem z prodlení z částky 1.850.000 Kč od 31.5.2024 do 14.6.2024 a z částky 850.000 Kč od 15.6.2024 do zaplacení.
14. O nákladech tohoto odvolacího řízení rozhodne okresní soud v rozhodnutí, jímž se bude řízení u něj končit (§ 151 odst. 1 o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání jen za splnění podmínek daných § 237 a násl. o.s.ř., přičemž přípustnost dovolání je zde oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Dovolání lze podat do dvou měsíců od doručení tohoto rozsudku u Okresního soudu v Hradci Králové a rozhoduje o něm Nejvyšší soud se sídlem v Brně jako soud dovolací.

Hradec Králové 29. září 2025

JUDr. Jiří Petržálek v. r.
předseda senátu